

Tips voor zorgverleners die in gesprek gaan met ouders

Stap 1 : ouderschap bespreekbaar maken

Eenvoudige introductie

- “ Wij willen jou ondersteunen, maar ook je gezinsleden.
Daarom vragen we altijd: heb je een partner, zijn er kinderen?

Feitenvragen

- “
- Heb je kinderen en hoe oud zijn ze?
 - Wie helpt er om voor hen te zorgen?
 - Geeft de zorg voor de kinderen soms stress?

Bij gescheiden ouders

- “
- Hoe verloopt de regeling?
 - Is dit te combineren met de behandeling?
 - Zou je ex-partner bereid zijn om de regeling aan te passen?

Door deze vragen te stellen, **normaliseer** je hun zorgen en **erken** je hoe moeilijk het is om behandeling, bijwerkingen en ouderschap te combineren.

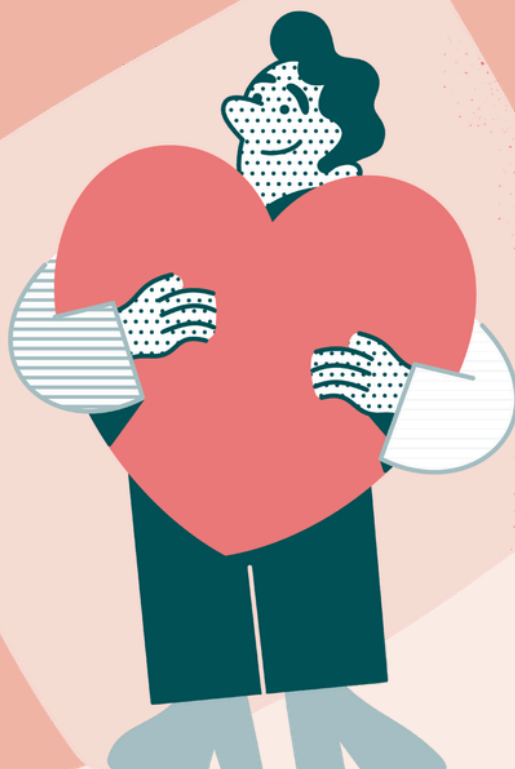
Stap 2 : aandacht voor het welzijn van de kinderen

Voorbeeldvragen

- “ • Wat denk je dat je kinderen merken van jouw situatie?
- Hoe gaan ze ermee om?
- Maak je je zorgen om hen?

Begin met **luisteren** en **verkennen**.
Adviezen mag je even uitstellen.

Stap 3: ondersteuning bieden

Ouders twijfelen vaak of ze het hun kind moeten vertellen. En wat ze dan precies moeten vertellen.

De rol van de zorgverlener is dan:

- **Erkenning** geven aan hoe moeilijk het is.
 - **Benoemen** dat deze weerstand normaal is.
- “ Het is heel begrijpelijk dat je als ouder je kind wil beschermen. Niemand wil angst of verdriet in het leven van een kind brengen. Je hebt zelf ook tijd nodig om alles te laten bezinken.
- Door het stellen van de **juiste vragen** een ouder zelf tot de beslissing laten komen dat het beter is om de kinderen te informeren.
- “
- Zou het lukken om je kinderen hier helemaal buiten te houden?
 - Heb je al gemerkt dat ze spanning oppikken?
 - Hebben ze al vragen gesteld of is hun gedrag veranderd?

- **Woorden aanreiken.**

“ Misschien kan het helpen om te horen hoe anderen het hebben verteld?

- In de aanloop naar de diagnose:

“ Ik heb nu veel doktersbezoeken omdat ik mij niet goed voel. Ik heb last van ... De dokters onderzoeken wat er aan de hand is en zoeken naar een behandeling. Dat zorgt voor stress.

- Tijdens de behandeling:

“ Misselijkheid of vermoeidheid zijn bijwerkingen van de behandeling. Dit betekent niet dat X zeker wordt.

- **Geruststelling bieden** wanneer ouders zich afvragen of hun kind dit wel aankan.

- Kinderen kunnen best wel wat aan en geven ook zelf aan wanneer het hen te veel wordt. Ze veranderen bijvoorbeeld van onderwerp of beginnen te spelen.
 - Door hun tempo te volgen, help je hen om stap voor stap met de situatie om te gaan.
 - Door met hen te praten, geef je als ouder ook het goede voorbeeld. Zo weten kinderen dat ze met hun vragen en zorgen bij jou terecht kunnen.
-
- Meegeven aan ouders dat, wanneer een kind vragen stelt, ze ook gerust mogen zeggen dat ze het **antwoord niet weten**.
-
- “ Ik weet even niet hoe ik het moet uitleggen, maar ik vraag raad en vertel het je later.